

A SZABADULÁS (RÉSZLET "AZ IGAZGYÖNGY" CÍMŰ REGÉNYBŐL)

Kispál Csilla

Kora reggel dörömbölésre és kiabálásra ébredt. A rendőrség volt az. Artikulátlanul, minősíthetetlen hangnemben követelték, hogy engedje be őket a lakásba. Végül nem várták meg, míg magára vett egy köntöst. Betörték az ajtót. Egy kommandós figura rávetette magát és a földre teperte. Ordibálva követelték rajta a leveleit, iszlámista röplapokat és vallási kiadványokat kerestek nála. A fundamentalistákkal való állítólagos kapcsolatait firtatták rajta. Mivel nem válaszolt elég gyorsan, fogvatartója erősen hátracsavarta a kezeit. A többiek rugdosással, ütleggel, hajtépéssel próbálták beszédre bírni. Tagadta, hogy bármi köze lenne a vallási fanatikusokhoz. Korábban egy ilyen helyzetben biztosan ügyvédet követelve szitkozódott volna. Akkor azonban csak tette, amit mondtak. A nagydarab kommandós végre leszállt róla. Így a rendőri parancsnak engedelmeskedve elment addig a dobozig, amiben a leveleit tartotta. Odahozta a rendőrök elé. Ekkor térdre esett és a könnyei eleredtek. A zsaruk azt hitték, megtört és megbilincseltek. Pedig csak magában imádkozott. Kétségbeesésében az Úrhoz fordult igazságért. Úgy, ahogy volt, bermudában, pólóban bevitték a rendőrszere. Ott belökték egy teljesen sötét, ablaktalan helyiségbe és órákra magára hagyták. Amíg ébren bírta, végig szabadulásért imádkozott. Aztán simán elaludt. Arra ébredt, hogy fény vetődött rá. Kinyitották az ajtót. Bejött egy őr és felrángatta a földről. A rendőri intézkedéstől Jemitnek mindene fájt. Testét több helyen kék foltok, véraláfutások és zúzódások borították. Az őr bevezette a vallató szobába. A tisztek és a nyomozók felváltva faggatták. Hosszú ideig próbáltak kicsikarni belőle egy olyan vallomást, amiben elismeri, hogy kapcsolatban állt valamiféle fundamentalista csoporttal, aminek még a nevét sem tudta megjegyezni. Megkísérelték megtörni fenyegetéssel, megvesztegetéssel, ijesztgetéssel, blöfföléssel, ordibálással, ravaszkodással és szép szóval is. Végig állnia kellett. Bilincsből. Mivel azonban Jemitnek valóban nem volt mondanivalója, így nem mentek vele semmire. Azután az őr visszavezette a sötét helyiségbe. Jemit ekkor már nagyon éhes volt. Ráadásnak a fájdalmas sérülésektől belázasodott. Ismét órákra elaludt vagy elájult. Másodszor is felébredt. Megint nyílt az ajtó. Az őr kivezette. Ezúttal a vallató szobában ülő tiszt lecsatoltatta Jemitről a bilincset. Hellyel kínálta.

- Mindenekelőtt elnézést kérek a kollégáim eljárása és stílusa miatt. A múlt havi calhi öngyilkos merénylet miatt nemzetközi nyomozás indult és az egyik szál önhez vezetett. - mondta.
- Elég nagy baj az, hogy az unokaöcsém élete ilyen értelmetlen véget ért; nem is szólva a huszonhárom ártatlan áldozatról. - nézett rá komolyan Jemit.
- Nos, szélsőséges vallási irodalmat kerestünk önnél. Az egész lakást átkutattuk és csak ezt találtuk. - mondta a tiszt és eléje rakta a nagy, fekete Bibliát. - Ön szabad. Jemit magához ölelte a Szentírást és köszönetet mondott az Úrnak.